

Puc vèncer? No, venceré!

En què estàs pensant?

Doncs estava pensant què puc fer perquè desaparegui de la meua vida aquesta boira, a veure si així apunto encertadament. També estava pensant que, en conjunt, sé el que no m'agrada o el que no va bé, però el que no sé és què puc fer perquè canviï. D'altra banda, també penso que ha de ser una cosa bastant òbvia el que he de fer, perquè si les circumstàncies de la meua vida són un reflex de mi mateix, doncs hauré de canviar. No afaitaré o pintaré els ulls a la meua imatge al mirall! No senyor!, segueixo pensant, que si en la meua conducta hi ha coses

que puc millorar, però no ho faig, jo mateix estic obstaculitzant el meu propi desenvolupament.

Com se sol dir, menys és més, un petit detall que en aquest instant decideixi canviar en el meu comportament pot ser el detonant que faci ressaltar les meves habilitats, en definitiva, pot ser el desembussador que desencalli el meu camí.

Penso que ja puc deixar de pensar i començar a actuar.

Què vols?

Si contesto a aquesta pregunta, així de sobte, se m'omple la cara amb un tros de somriure.

¡¡¡Que què vull?!!! Qualsevol es posaria a enumerar un centenar de coses que sembla que no són possibles, que són a l'espera d'un altre moment, que les circumstàncies canviïn per poder dur a terme una o altra cosa. Però perquè ens entessem a deixar just el que volem a la cua del "més endavant ..."? De vegades és tan gran el desig que ni tan sols ho esmentem. Un pas que podem fer per executar-lo és comunicar el que volem, quan comencem a parlar-ne anem donant forma al nostre desig, objectiu o projecte.

Per exemple, si es tracta d'un negoci nou i tens una petita idea per compartir i investigar com podries crear-lo, la informació comença a caure a dojo, un t'explica com va fer el seu primer projecte, l'altre el que va necessitar, el de més enllà el que va fer el seu amic ... El pas crucial, de tota manera, és començar a creure que podem actuar per fer realitat el nostre objectiu. O sigui, quan comença l'acció ja s'està obrint una porta.

Des de quin estat estàs mirant la vida?

El lloc des d'on mirem la realitat influeix determinadament en el concepte que ens en fem, ja es tracti d'un quadre, un monument, o un esdeveniment de la vida. Parlem de veure o mirar les coses des d'aquesta o aquella perspectiva, per així poder apreciar millor l'art de l'artista o per concloure afirmant que el got està mig ple o mig buit.

Situar-nos en el millor lloc físic per gaudir de la millor vista és bastant fàcil, però per mantenir-nos el màxim de temps possible en aquest lloc òptim del nostre interior des del qual podem descobrir, no només els nostres errors, sinó també, les nostres habilitats i aptituds, necessitem estar una mica més alerta, perquè la boira del dubte o de les nostres pors no ens faci perdre de vista els nostres objectius i esperances.

Però si ens esforcem a mantenir la nostra determinació de vèncer, posarem en joc totes les nostres habilitats, fins i tot aquelles que no sabem que tenim i de manera conscient o no, començarem a introduir petits canvis en el nostre actuar, petits canvis que faran possible que puguem trobar oportunitats fins ara per a nosaltres invisibles.

Només penses en tu o també penses en els altres?

La doctrina exposada pel Sutra del Lotus és una filosofia suprema d'autoreflexió i d'igualtat ja que no ens permet creure'ns especials. És una filosofia que exposa directament la dignitat de totes les persones.

Pensar en un mateix pensant en els altres i pensar en els altres pensant en un mateix seria un bon punt de par-

tida. Aquesta idea s'assembla a una cosa circular, una reciprocitat intrínseca, que uneix una cosa a una altra, com inseparable. És igual que quan es parla d'encoratjar una persona, de donar ànims i donar la mà per aixecar-se. Quantes vegades l'encoratjador és l'encoratjat?

Tres mil aspectes de vida en un sol instant, és molta relativitat

Hi ha tants fets i esdeveniments com persones per interpretar-los, i és que fins i tot en un petit instant, es pot optar per qualsevol dels milers d'opcions, reaccions o eleccions, tan determinants en el nostre camí.

Però del que sí que no hi ha dubte, és que només s'arriba a la victòria en la mesura que s'actua amb determinació, amb coratge i perse-

verança en el temps, perquè qui s'esforça evitant l'estancament i les lamentacions, superant en el trajecte cada una de les dificultats, és el que finalment aconsegueix encertar-la, manifestant així un desenllaç feliç i productiu.

Cal preguntar-se llavors: puc vèncer? O -és que vull- venceré?. Però si, a més, ja no s'actua pensant només en un mateix, sinó en els

altres, doncs és lògic que els beneficis arribin a molts, i podem arribar a ser com aquells humans que semblen avançats a la seva època, els que després la història fins i tot qualifica de visionaris i líders mundials, perquè tot i que partien del mateix potencial que ens és comú a tots, van fer la gran diferència, perquè van desitjar ferventment anar una mica més enllà: Gandhi, Ikeda, Mandela, Luther King ...

Avui, demà o quan has dit que era?

El sociòleg Zygmunt Bauman afirma que avui la percepció del present és valorada en funció del que ve després, i per això, qualsevol valor del moment present, només es considera -i valora - si ens apropa a 'alguna cosa' de més valor que vindrà després, en algun moment. Però aquesta manera de percebre el moment present ens fa febles, perquè per dir-ho amb paraules senzilles, no som on hauríem de ser.

El budisme assigna un enorme valor al moment present ja que tant el futur com el passat depenen del que fem aquí i ara mateix. Cada moment, cada instant (Ichinen) és una oportunitat de canviar el sentit de la realitat (Sanzen), tant el que hem viscut com el que viurem. El canvi, l'èxit a alliberar de càrregues que ens impedeixen ser plenament persones lliures, es juga ara, a cada moment, en aquest instant en què estàs llegint aquestes paraules, i no després, no en un altre temps. De vegades, per por, ajornem decisions, accions, fins i tot el nostre dret a ser feliços. Però moltes altres vegades ho fem perquè hem crescut en una cultura que exalta la idea del pelegrinatge, del llarg viatge, d'haver de dur a terme tot un procés, o tota una penitència.

Imagina't si mentre estàs anant d'aquí a allà estiguessis tota l'estona dubtant: hi vaig, no hi vaig, hi vaig, no hi vaig? Faries un pas endavant i un altre enrere i així et quedaries exactament en el mateix lloc, això sí, gastant molta energia per a res.

El budisme ens explica que, encara que la realització d'un viatge o d'un projecte pugui trigar temps, iniciar-

lo depèn d'una decisió, d'una determinació que prenem en un instant i que mantenim ferma i viva sempre.

Gosho

"Quan examinem la nostra ment en qualsevol instant, no en percebem ni la forma ni el color, que ens permetin confirmar-ne l'existència.] [...] I, tanmateix, tampoc podem dir que no existeixi, ja que constantment ens sorgeixen pensaments dispersos . [...] Si entenem que la nostra vida, en aquest moment, és myo, també entendrem que la nostra vida, en un altre moment, és la Llei mística."

El logro de la Budeidad en esta existencia, Los Escritos de Nichiren Daishonin, pàg. 4

